

opfordrer eller indbyder til Utugt«, ligesom den Kvinde, der er straffet herefter og hvem der har været givet Tilhold efter § 2 i Lov 3. Marts 1860, skal straffes som Løsgænger, saafremt hun ikke kan paavise anden til sit Underhold tilstrækkelig Indtægt end den, som skyldes, at hun driver Utugt som Erhverv. Endvidere bestemmes, at »Alfonser« straffes, og at det under Straf er forbudt at holde Bordel, at udøve Rufferi og for Betaling at tilstede Personer af forskelligt Køn Adgang til Værelser for der at udøve Utugt. — Afsnittet om venerisk Smitte hviler paa Straffelovens § 181 — hvis Indhold er optaget i Forslaget med den Tilføjelse, at Straf efter Paragrafen ogsaa kommer til Anvendelse paa den, som under de i Paragrafen nævnte Forhold har legemlig Omgang med sin Ægtefælle, saafremt denne derved er bleven smittet — saa vel som paa §§ 1 og 2 i L. 10. April 1874. Tvangsundersøgelsen afskaffes altsaa ikke i Principet, men den begrænses til visse særlig nævnte Tilfælde, og i Vægringstilfælde fordres en Retskendelse, ligesom Undersøgelsen saavidt mulig skal foretages af en Læge af den paagældendes eget Køn, med mindre vedkommende renoncerer derpaa. — Folketinget vedtog Forslaget uforandret. — I Landstingsudvalgets Betænkning udtaler Flertallet (Udvalget undtagen Sørensen-Egaa og Olesen), at det ikke drister sig til at give en Ordning som den, der omhandles i Lovforslaget, sin Tilslutning, idet man maa befrygte, at den Tilstand, som derved vilde skabes, vilde blive mere utilfredstillende end den nuværende, og »da tilmed Justitsministeren saa bestemt har udtalt sig mod en Lovordning som den foreslaaede, har man anset det for unyttigt at arbejde videre paa det foreliggende Grundlag«. »Paa den anden Side formener Flertallet, at man ikke kan overhøre de højlydte Anker over det nuværende System«, ... og Flertallet mener da at kunne anbefale det Punkt i Lovforslaget, der gaar ud paa Afskaffelsen af de offentlige Huse, til Vedtagelse, »hvorved en ikke uvæsentlig Anke mod det nu-gældende System fjernes«. Det udtales fremdeles i Betænkningen, at man synes at »kunne gaa ud fra, at Opfattelsen iblandt Lægerne nærmest gaar i den Retning, at det nuværende sanitære Tilsyn for saa vidt forfejler sit Maal, som Smittefarens i særlig Grad antages at komme fra de yngre prostituerede Kvinder, der ikke ere under regelmæssig Kontrol, saa at en Ændring i den Prostitutionen vedrørende Lovgivning nærmest maatte tage Sigte paa at tilvejebringe et mere virksomt sanitært Tilsyn«. »Ihvorvel det formentlig maa erkendes, at de Ulemper, som Prostitutionen volder her i Landet og navnlig i Kjøbenhavn, ingenlunde ere større, men Tilstanden snarere bedre end andetsteds, vilde man dog kunne tiltræde Forslag om skærpede Ordensbestemmelser for de